

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מרגוליס	שם פרטי: סימה
-------------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ארליכמן	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סימה	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 1.9.1932
מקום לידה (ישוב, מחוז): צ'רנוביל	בלועזית	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: אידס	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה:	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

היינו שלושה ילדים לפני המלחמה (שני בנים ובת). אבי יוסף עבד כמנהל מוסך ואמי אידס הייתה עקרת בית. לאחיי קראו ויליה ומשה. היה לנו בית עם רהיטים טובים ויפים, היינו משפחה אמידה. אבי היה קומוניסט, בגלל שהיה מנהל, ולכן לא שמרנו על יהדותם. אבל הסבתא ריבה (רוחל לאה) שמרה על יהדותה- כלים של פסח, אוכל יהודי ועוד. מאוד אהבנו את סבתא. הספקתי ללמוד שתי כיתות, וביוני 1941 התחילה המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשהנאצים התקרבו לעבר אוקראינה ברחנו עם מה שהיה עלינו. ברחנו בידיים ריקות- בלי חפצים, תמונות או אפילו בגדים להחלפה. המשפחה התפצלה, הדודים והדודות ברחו לכיוונים שונים. סבתא שלי ברחה עם אחד הדודים. שלושה דודים נרצחו ע"י הנאצים במהלך המלחמה. היו דודים שגרו במוסקבה ונשארו בקשר גם אחרי המלחמה. אנחנו הגענו לכפר סמייקין, שבו התגוררו גרמנים (לא נאצים) לפני המלחמה. הגענו אחרי הפוגרום שעשו הקומוניסטים בגרמנים. בכל הבתים היה המון דם! לא נשאר דבר, לא אוכל, לא חיות. הבתים היו ריקים והקירות מלאי דם. נאלצנו להתחיל הכול מחדש. אמי הייתה בהריון וילדה בשנת 1942. אבא היה בצבא הרוסי ואמא נאלצה לטפל בנו לבדה. היא עבדה ושמרה עלינו. גרה איתנו משפחה נוספת שגם אצלה האבא שירת בצבא והאם טיפלה בילדים. שיחקנו עם הילדים האלה. כיום אני לא מאמינה איך שרדנו שם. המקום היה כל כך רחוק מהנאצים, שלא פחדנו שהם יגיעו אלינו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בתום המלחמה חזרנו לאוקראינה. כשחזרנו גילינו שהבית שלנו נעלם- לקחו משם הכול, כולל את הקירות. קרובי המשפחה שלנו חזרו גם לאוקראינה, ויחד שכרנו חדר. גרנו כל המשפחה המורחבת באותו חדר, והיה צפוף מאוד. אני ישנתי עם אמא ושלושת אחיי ישנו על הרצפה. אבא נפצע במלחמה, ונשלח לאיזה כפר נטוש ברוסיה כדי לנהל אותו מחדש. אז אנחנו הצטרפנו אליו. אבא חיפש אישה חדשה ואמא חזרה לאוקראינה עם אחיי. הכרתי את בעלי כשסיימתי מכללה. הגעתי לסיביר, בעלי עבד שם. הכרנו והחלטנו להתחתן. בני אלכס עלה לארץ והשתקע שם. באוקראינה הייתה אנטישמיות רבה, ולכן החלטנו לעלות ארצה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עלינו ארצה בשנת 1992. גרנו שבוע אצל בני ועברנו לגור בצפת עם אמי, בתי ונכדתי. הבת נפטרה ממחלת הסרטן, נכדתי בת ה-19 (רוקסנה מרגוליס) עושה שירות לאומי בתל אביב. כיום אנחנו גרים בהוסטל בצפת ומאוד נהנים. בני אלכס גר עם משפחתו בארץ.